

बिस्वासको यात्रा

Ruben
Olschewsky

बिस्वासको यात्रा

प्रतिलिपि अधिकार © २०२० जे ऐ
शुल्बर्ग

फादर अफ लभ. इनफो - fatheroflove.info

loveofgod-nepal.com

Nov 2020

Ruben Olschewsky

विसयसुची

प्रस्तावना.....	4
परिचय	5
प्रतिज्ञाहरू	6
परमेश्वरको प्रतिज्ञा.....	17
उत्तराधिकारको प्रतिज्ञा.....	38
नयाँ करार	46

प्रतिज्ञाहरू, प्रतिज्ञाहरू ।

प्रस्तावना

करारहरूको विषयले "पुरानो" र "नयाँ" करारले के बुझाउँदछ भन्ने बारेमा धेरै विचारहरू उत्पन्न गर्दछ । धेरैलाई यो विश्वास छ कि यी दुई करारले सुसमाचारको दुई भिन्न प्रबन्धहरू वा युगलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन येशू ख्रीष्टको क्रूसीकरणले अलग पारेको छ । क्रूस भन्दा पहिलेका विस्वासीहरू "ब्यवस्थाको अधीनमा" भएको मानिन्छन्, जबकि क्रूसपछिका विश्वासीहरू "अनुग्रहको अधीनमा" हुन्छ ।

करारहरू सम्बन्धि बेग्लै बुझाईलाई बाइबलिय अनुभव द्वारा परिचित गराउनु नै यस पुस्तिकाको उद्देश्य हो - हाम्रो ईसाई पदयात्रामा व्यक्तिगत अनुभवको रूपमा, पुरानो करारको अनुभवले नयाँ करारको अनुभवतर्फ अगुवाई हुन्छ । उद्देश्य भनेको सुसमाचार "अनन्त" छ भनेर देखाउनु हो, "जस्तो तिनीहरूलाई (क्रूस भन्दा पहिले) भनियो त्यस्तै प्रकारले बाँच्ने उपाय हामीलाई (क्रूस पछि) पनि बताइएको छ... ।" हीब्रू ४:१२

व्यक्तिगत रूपमा मलाई करारहरूको समझ को लागी विश्वासको साथ धार्मिकताको सुसमाचारको प्रतिज्ञा मा एक महत्वपूर्ण घटक हो ।

परिचय

यस पुस्तिकाले मानिसजातिलाई व्यक्तिगत स्तरमा कसरी परमेश्वरसँग अन्तर्क्रिया गर्दछन भनेर वर्णन गर्दछ । कहिलेकाँही हामी परमेश्वरको धेरै नजिक आउँछौं र हामीले हाम्रो स्वर्गीय पिता र उहाँको एकमात्र पुत्रसँग घनिष्ठ सम्बन्धको आनन्द अनुभव गर्दछौं । जे होस्, जब हामी परमेश्वरबाट अलग छुट्टि जान्छौं, हामीले परमेश्वरबाट विच्छेदको परिणाम भोग्नुपर्नेहुन्छ जुन हाम्रो आफ्नै छनौटहरूको परिणाम हो । जब हामी यी दुबै अनुभवका बीचमा निरन्तर हिँडिरहँदा परमेश्वरले निरन्तर रूपमा हामीलाई सिकाउने कोशिस गरिरहनुभएको हुन्छ, हामी आशा गर्दछौं कि हामीले उहाँलाई हामीभित्र उहाँको सिद्ध चरित्र विकास गर्न दिनेछौं ।

यो हाम्रो लागि परमेश्वरको इच्छा के हो र हामी के सोच्दछौं, हाम्रोलागि परमेश्वरको इच्छा के हुनुपर्दछ भन्ने भिन्नतामा हाम्रो कठिनाईको कारणले यो जटिलता उत्पन्न छ । के हामीले वास्तवमै आफूलाई परमेश्वरमा समर्पण गर्दछौं र उहाँलाई हामीमा काम गर्न दिइरहेका छौं? वा के हामी उहाँको प्रतिज्ञालाई हामीले उत्तम रूपमा सोच्ने तरिकामा हासिल गर्ने लक्ष्य बनाइरहेका छौं?

हामी कसरी यस्तै अवस्थासम्म पुग्न सक्दछौं जसमा हामी येशू जस्तै भन्न सक्छौं:

“म एकलै केही गर्दिनँ । म परमेश्वरबाट जस्तो सुन्छु त्यही प्रकारले न्याय गर्छु। यसैले मेरो निर्णय ठीक हुन्छ । किन ? किनभने म आफैलाइ खुशी पार्ने कोशिश गर्दिन । तर म उहाँलाई खुशी पार्न चाहन्छु जसले मलाई पठाउनु भयो । यूहन्ना ५:३०

सबै ईसाईहरू आफ्नो जीवनयात्राको कुनै न कुनै चरणमा सोचेका छन् कि तिनीहरूले वास्तवमा परमेश्वरको इच्छा पूरा गरिरहेका छन् कि छैनन् । यस पुस्तकले तपाईंलाई आशिष् दिनेछ र तपाईंको विश्वासलाई सत्य प्रमाणित गर्न मद्दत गर्दछ ।

प्रतिज्ञाहरू

सानो छँदा, हुर्कदै गर्दा, मैले धेरै नैराश्यहरूको सामना गरेँ किनभने मलाई जुन वाचा गरिएको थियो तिनीहरू पूरा गरिएका थिएनन् । हुनसक्छ तपाईंहरू पनि यससँग तपाईंको आफ्नै व्यक्तिगत अनुभवबाट सम्बन्धित गर्न सक्नुहुन्छ । आमा, बुबा वा तपाईंको नजिकका कसैले तपाईंलाई केही कुरा गर्ने वचन दिएका थिए तर उनीहरूले आफ्नो वाचा पूरा गरेनन् । यी निराशाहरू तपाईं संग रहि रहन्छन्, र यी सम्झनाहरू अविश्वास को कारण बन्छ । तपाईंमाथि अख्तियारमा भएकाहरूको अविश्वास, तपाईं नजिकका मानिसहरूप्रति अविश्वास । हामी अप्रत्यक्ष रूपमा धेरै तरिकादेखि निराशाबाट आफूलाई जोगाउन सिकाइएको छ

। एउटा तरिका जसमा मैले मेरो निराशाको स्तरलाई नियन्त्रणमा राख्न सिकेको कुरा भनेको आफैले गर्न सिकेको हो । कमसेकम यस तरिकामा निराशा केवल मेरो असफलताबाट मात्र आउँदछ जुन मैले सफल हुन चाहेको थिएँ ।

परिवारको मूल उदयको बारेमा विचार गर्नुहोस्:

तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब हामी मानिस सृष्टि गरौं । हामी मानिस हाम्रै स्वरूप बनाउनेछौं र मानिस हामी जस्तै हुनेछन् । तिनीहरूले जलचर, नभचर, स्थलचरमा ठूला साना अनि घस्रने सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर्नेछन्।” उत्पति १:२६

जसरी परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई भन्नुभयो "हामीले मानिसलाई आफ्नो प्रतिरूपमा बनाऔं ..." परमेश्वरले यो कुरा प्रकट गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो पुत्रसँग सम्बन्ध राख्नुहुन्छ भन्ने बिसय पुत्र मार्फत यस पृथ्वीमा देखाउनु भयो, जुन पुरुष र महिलाको माध्यमबाट उनीहरूको बिहेमा मिलन भएको देखिन्छ । जसरी परमेश्वर ख्रीष्टको शिर हुनुहुन्थ्यो, त्यसरी नै पुरुष पनि त्यस स्त्रीको शिर हुन् (१ कोरन्थी ११:३) । शिरको रूपमा, परमेश्वर आफैले ख्रीष्टलाई, आशिस दिदा यो भन्नुभयो: “यिनी मेरो प्यारो पूत्र हुन् र म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु ।” (मती ३:१७; मर्कूस १:११)

।

आदमले पनि यसरी नै हव्वाको ख्याल राख्नुका साथै समर्थन गर्नुपर्ने थियो । आदमका शब्दहरू हव्वाको लागि आशिष् र प्रोत्साहन हुनुपर्दथ्यो र तिनीहरूको सम्बन्धचाहिँ सारा ब्रह्माण्डमा परमेश्वरको स्वरूप र महिमा झल्काउने हुनुपर्दथ्यो । आदमले हव्वाको बारेमा बोलेका प्रथम शब्दहरू उत्पत्तिको पुस्तकमा लिपिबद्ध छन्:

तब त्यस मानिसले भने, “आखिरमा म जस्तै अर्को एउटा व्यक्ति उसको हड्डी मेरो हड्डी बाट आयो अनि उसको शरीर मेरो शरीरबाट आयो। किनभने तिनी एउटा मानिसबाट निकालिएकी हुनाले म तिनलाई स्त्री मानिस भन्नेछु ।” उत्पत्ति २:२३

यद्यपि हामीले यी शब्दहरूलाई "प्रतिज्ञा" भनेर उल्लेख गर्दौं, तिनीहरू दुई व्यक्तिको बीचको आत्मीयतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले तिनीहरूलाई विश्वासको घनिष्ठ सम्बन्धमा बाँध्न सक्छ । यी शब्दहरूले हव्वाको हृदयमा के रोपेको रहेछ, विचार गर्नुहोस् । यस्तो आत्मीयता, प्रेम र हेरचाह । यी शब्दहरूमा, आदमले आफ्नी श्रीमतीलाई उनको उत्पत्तिको बारेमा प्रकट गरे । उनी आदमकी थिईन्, उनको अस्तित्वको एक अंश आदमसँग जोडिएको थियो र फलस्वरूप ऊनीहरू बीच गहिरो प्रेम उत्पन्न भयो । यदि प्रेम तिनीहरूलाई वरिपरि दृश्यको रूपमा हेर्न सकिन्थ्यो भने, यो कस्तो राम्रो तस्बिर हुन्थ्यो होला ! पापले मानव स्वार्थलाई कालो तुल्याउनु अघि त्यहाँ रहेको शुद्ध निःस्वार्थ प्रेम बुझ्नको लागि संघर्ष गरिरहेको थियो ।

आउनुहोस्, मानिसजातिको प्रलोभन, पतन र आदम र तिनकी पत्नीबीचको सम्बन्धमा यसको असरबारे विचार गरौं । कृपया यसलाई ध्यान दिएर विचार गर्नुहोस् । पहिले म मानिसजातिको पतनको पतनको बाइबलले रेकर्ड गरेको एक आधारभूत तस्वीर उलेख गर्नेछु ।

- हामीले मानव सृष्टिबारे छलफल गरिसकेका छौं (उत्पत्ति १:२६)
- परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा बनाउनुभयो (उत्पत्ति १:२७)
- परमेश्वरले मानिसजातिलाई अदनको बगैंचामा स्थापना गर्नुभयो र उनीहरूको भोजन, उनीहरूको काम, कसरी आराम गर्ने र यसले के समावेश गर्दछ भन्नेबारे वर्णन गर्नुभयो । (उत्पत्ति १: २९-२:१५) ।

परमेश्वरले मानिसजातिलाई आफ्नो सरकारको सम्बन्धमा निर्देशन दिनुहुन्छ । परमेश्वरको सरकार, प्रेमबाट प्रेरित हुन्छ, बल समावेश गरिएको हुँदैन र यो अन्तस्करणको स्वतन्त्रतामा आधारित हुनुपर्दछ । यस प्रकारले परमेश्वरले मानिसलाई अनाज्ञाकारिता हुने क्षमता दिनुभयो र त्यसको स्वतन्त्रतालाई सुनिश्चित गर्नुभयो । परमेश्वरले मानिसजातिलाई बताउनुभयो कि बगैंचामा एउटा रूख छ जसलाई विशेष नाम दिइएको छ, "असल र खराबको ज्ञान दिने रूख ।" यो रूखले पूर्ण स्वतन्त्रताको प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन आदम र हव्वा आफैले निर्णय गर्ने अनुमति दिइएको थियो ताकि तिनीहरू कुन बाटो लाग्ने भनेर, चाहे परमेश्वरमा निर्भर रहने र उहाँको मार्गनिर्देशनको पालना गर्ने कि स्वतन्त्र भएर आफ्नै बाटो लाग्ने । यो रूखबिना त्यहाँ छनौट गर्ने स्वतन्त्रताको अभिव्यक्ति हुँदैन थियो, किनकि त्यहाँ परमेश्वरले प्रकट गरेको इच्छाको

विरुद्ध छनौट गर्ने निर्णय प्रदर्शन गर्ने अवसर मिल्ने थिएन । आदम र हव्वालाई पूर्ण चरित्रका साथ सृष्टि गरिएको थियो र त्यसैले तिनीहरूमा हामीमा जस्तो विद्रोह गर्ने स्वाभाविक पतित इच्छा थिएन । हामी यहाँ देख्छौं कि परमेश्वरले आफूलाई सृष्टिमा कति कमजोर बनाउनुभएको थियो, किनकि उहाँले यो जान्नुहुंथ्यो कि अन्ततः ऊनीहरूले विद्रोहको छनौट गर्दा उहाले मूल्य तिर्नुपर्नेछ । (उत्पति २:१६,१७) ।

एक थप चरित्र दृश्यमा प्रस्तुत गरिएको छ, सर्प जो त्यहाँ उपस्थित कुनै पनि जीव भन्दा "अधिक सूक्ष्म" थियो । यो सर्पको भेषमा शैतान थियो । शैतानले एक पशुलाई समातेको थियो, र यस पशुमार्फत स्त्रीसँग बोलेको थियो, जो आफैँ एकै बगैँचामा घुमफिर गरिरहेकी थिईन र आफूलाई "असल र खराबको ज्ञानको रूख" अगाडि उभिन् । शैतानको प्रश्नले परमेश्वरले स्थापित गर्नुभएको आदम र हव्वासँगको जुन सम्बन्धलाई थियो त्यसमा केन्द्रित छ । सर्पले भन्छ:

“ए नारी ! के परमेश्वरले बगैँचामा कुनै पनि रुखबाट फल खानु हुँदैन भनी मनाही गर्नु भएको छ ?” (उत्पति ३:१) ।

यो प्रश्न एक निर्दोष तरीकाले प्रस्तुत गरिएको भएतापनि यसले शंकाको विष समेटेको छ । "के परमेश्वरले भन्नुभएको छ ..." भनेको परमेश्वरको शब्दहरूलाई प्रश्नको रूपमा शंका उत्पन्न गर्ने अभिव्यक्ति थियो ।

हव्वाले उनलाई दिईएको परमेश्वरको निर्देशनको बारेमा जानकारी दिईन । उनी भन्छिन्:

त्यस स्त्रीले सर्पलाई उत्तर दिईन्, “होइन ! परमेश्वरले त्यसो भन्नु भएन । हामीले बगैंचामा भएका रुखहरूको फल खान सक्छौं । तर परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूले बगैंचाको बीचमा भएको रुखको फल खानु हुँदैन, तिमीहरूले छुनु पनि हुँदैन, नत्र तिमीहरू मर्नेछौं ।” उत्पति ३:२,३) ।

सर्पको जवाफले पहिलो प्रश्नको पछाडिको मनसायलाई प्रकट गर्दछ । होशियारीसाथ ध्यान दिनुहोस् सर्पको माध्यमबाट के कुरा भनिएको थियो :

तर सर्पले स्त्रीलाई भने, “तिमीहरू निश्चय मर्ने छैनौं ।” (उत्पति ३:४) ।

यी शब्दहरूले सर्पले परमेश्वरलाई झूट बोलेर परमेश्वरका शब्दहरूको विरोध गर्यो । परमेश्वरले आदम र हव्वालाई भन्नुभएको थियो कि उनीहरू जीवनको लागि उहाँमा आश्रित छन, त्यसकारण उनीहरूको जीवनको स्रोतबाट टाढीएमा उनीहरूको जीवन स्वाभाविक रूपले अन्त्य हुनेछ, किनकि उनीहरू आफैंमा जीवन थिएन (उत्पति २:९,१६,१७) ।

शैतानले, तिनीहरू मर्दैनन् भनेर भन्दै गर्दा, उसले परमेश्वरका वचनहरूलाई उलटाएको थियो र तिनीहरू प्राकृतिक कारणले मर्दैनन् भनेर देखायो । यदि तिनीहरू मर्न सक्थे भने यस्तो हुने थियो किनभने

परमेश्वर आफैले उनीहरूको जीवनमा स्वाभाविक रूपमा विश्वास गरेको जीवनको कारणलाई हटाउनुहुनेछ ।

किनभने आदम र हव्वाले अब विश्वास गरे कि जीवन परमेश्वर भन्दा बाहेक अरु कतैबाट आएको हो, किनकि परमेश्वरको वचन सत्य होस्, ("जुन दिन तिमीहरूले यो खान्छौ, तिमीहरू निश्चय नै मर्नेछौ") यसको मतलब परमेश्वरले उनीहरूको जीवनलाई सक्रिय शक्तिद्वारा विनाश गर्नुपर्ने हुन्छ, अर्को शब्दमा भन्ने हो भने, उनीहरूलाई मार्ने हो । सर्पको यो झूटले मानिसजातिलाई परमेश्वरको वचनमाथि अविश्वास गर्न लगाउँथ्यो र उनीहरूले उहाँलाई एक निरकुश परमेश्वरको रूपमा देख्न लगाउँथ्यो । सर्पले आफ्नो छली आक्रमणलाई जारी राख्छ:

परमेश्वरले पनि जान्नु हुन्छ जब तिमीहरूले त्यस रुखको फल खान्छौ तिमीहरूको ज्ञान खोलिन्छ अनि तिमीहरू कुन असल कुन खराब जान्ने ज्ञानी भई परमेश्वर जस्तै हुनेछौ ।" उत्पति ३:५ ।

यी शब्दहरूले अब यो संकेत गर्दछ कि परमेश्वरले विवाहित जोडीबाट केहि समाती राख्नुभएको छ, जुन वास्तवमै उनीहरूको राम्रो र सकारात्मक विकासको लागि हुन सक्थ्यो, जसले गर्दा परमेश्वरको चरित्रको दृश्यलाई विकृत बनाउँदछ । तिनीहरू परमेश्वरबाट छुट्टीएर बाच्न सक्छन भन्ने झूटलाई विश्वास गरेपछि, यसले किन उहाँको आज्ञा उल्लंघन गरेको कारण परमेश्वरले उनीहरूलाई मार्नुहुनेछ भन्ने उद्देश्य राख्दछ – परमेश्वर उनीहरूलाई "इश्वरहरू जस्तो भएको" चाहनुहुन्न ।

कथाले यो कुरा प्रकट गर्छ कि सर्पले भनेको झूटले हव्वालाई फल खानू भन्ने कुरा जनाउँदछ, जुन उनलाई नखानू भनिएको थियो । आश्चर्यजनक केहि पनि भएन । सर्पले भनेका कुरा सत्य भए जस्तो देखिन्थ्यो ! उनी मरेकी थिइन् जस्तो उनलाई हुन्छ । पुरानो करारको मूल भाषा हिब्रूले वाक्यांशलाई केही अद्भुत अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्दछ, “तर तिमीले त्यस रुखको कुनै फल खानु हुँदैन जसले असल र खराबको ज्ञान दिन्छ, किनभने जुन दिन तिमी त्यस रुखको फल खान्छौं निश्चयनै त्यस दिन तिमी आफै मर्नेछौं ।” (उत्पति २:१७) । अनुवाद गर्ने यो अर्को विधि हुन्छ; “जुन दिन तिमी यो खान्छौं, तिमी मर्नेछौं ।” परमेश्वरले फल खाएपछि आदम र हव्वाले मृत्युमा छोड्ने सल्लाह कहिल्यै दिनुभएन, तर उनीहरूले फल खाएपछि अपरिवर्तनिय प्रक्रिया सुरु हुन्छ जुन अन्तत मृत्युमै पुर्‍याऊछ ।

हव्वा अब साहसी हुँदै गईन, किनकि उनले आफ्नो अनाज्ञाकारिताबाट कुनै नराम्रो प्रभावको अनुभव गरेकी थिईन र आफ्नो पति आदमलाई लैजान अर्को फल लिन्छिन् । जब आदमले आफ्नी पत्नीले फल खाईसकेपछि हातमा फलहरू लिएर आएको देखे र उनले पहिले नै खाईसकेको र अहिलेसम्मै जीवित रहेको प्रमाणस्वरूप उनी थिईन । आदमले विश्वास गर्छन् कि जसले फल खान्छ, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सजाय दिनुहुन्छ र हव्वाको जीवन पनि लिनुहुन्छ । आदमले यसबेला आफ्नो दिमागमा निकै संघर्ष गरिरहेका हुन्छन, किनकि उनले आफ्नी श्रीमतीलाई धेरै माया गर्छन र परमेश्वरलाई पनि उत्तिकै माया गर्छन । उनले बुझे अनुसार उनको सम्बन्धहरू मध्ये कुनै एक सम्बन्ध आज

अन्त्य हुनेछ, त्यसैले उनले यो निर्णय गर्दछन जसले सम्पूर्ण मानव जातिलाई इतिहासको अन्धकारमा डुबायो । (उत्पत्ति ३:६) ।

त्यसपछि के हुन्छ मानिसजातिलाई शैतानको बारेमा प्रकट गर्ने परमेश्वरको इच्छा हो जुन यो सबै निराशा र दुःखको स्रोत थियो । परमेश्वर जोडीसँग कुरा गर्न आउनुहुन्छ । उनीहरूले यो निष्कर्ष निकालिसकेका थिए कि परमेश्वरले उनीहरूलाई मारुनुहुन्छ र यसकारण तिनीहरू दौडेर आफूलाई लुकाउँछन् । आदम र हव्वालाई तिनीहरूको दिमागमा के भएको थियो भन्ने कुरा प्रकट गर्न अब परमेश्वरले नम्र र धीरजी हुँदै प्रश्नहरूको एक छेउ भएर सोध्नुहुन्छ । तिनीहरूको डर परमेश्वरको चरित्रको गलत समझबाट उत्पन्न भएको थियो, किनकि उनीहरूलाई चोट पुर्याउने परमेश्वरको कुनै इच्छा थिएन । (उत्पत्ति ३:७-११) । परमेश्वरले प्रश्न सोध्नुभयो:

तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमी नाङ्गै छौ भनी कसले भन्यो ? के तिमिले मैले जुन रुखबाट फल नखानु भनी आज्ञा दिएको थिएँ त्यसैको फल त खाएनौ ?” (उत्पत्ति ३:११) ।

आदमको प्रतिक्रियाले परमेश्वरको हृदयमालाई छिया-छिया बनायो:

त्यस मानिसले भने, “स्त्री जो तपाईंले मसित बस्न दिनु भयो, उसैले मलाई रुखको फल दिईन् अनि मैले खाएँ ।” (उत्पत्ति ३:१२)

म कल्पना गर्न सक्छु कि हव्वाले यो सुनेर उनको संसार र वरिपरिको प्रखालहरू भत्कीयो । आदमबाट यी शब्दहरू सुन्ने बित्तिकै उनको हृदयमा कस्तो पीडा भएको थियो होला, “स्त्री जो तपाईंले मसित बस्न दिनु भयो...” तिनीहरूको घनिष्ठतालाई के भएको थियो होला ? पहिलो शब्दले अब कस्तो प्रभाव पार्छ होला? (सन्दर्भ: “यिनी त मेरो हड्डीको हड्डी र मेरो मासुको मासु रहिछन ...”) उनी भाँचिइन् । आदमका शब्दहरू झूट र छलकपटले भरिएको थियो । के उनले पहिल्यै भनेका केही कुरा पत्याउन सकिन्छन् ? के त्यो सबै झूट थियो ? के आदमले वास्तमै उनलाई प्रेम गर्‍यो त ? परमेश्वरको वचनलाई अविश्वासी गर्नाले विवाहित जोडी बीच अविश्वासको कारण बन्यो । भविष्यमा आदमको आत्मरक्षाको शब्दहरूको प्रभाव के हुनेछ (“स्त्री जो तपाईंले मसित बस्न दिनु भयो...”) उनको श्रीमती मा ? उनले आदमको मुखबाट यस्तो केही निस्केला भनेर विश्वास गर्लिन होला ? आदमले आफ्नी पत्नीलाई पापको बोकाको रूपमा बलि चढाउँदै गरेको र आफूलाई मृत्युको डरबाट जोगाउन आफूले गरेको पापको लागि आफैलाई क्षमा दिन सक्थे ? तिनीहरूका सन्तानहरू कस्तो किसिमको सम्बन्धमा जन्मेका थिए भनेर हामी केवल कल्पना मात्र गर्न सक्छौं । जब प्रथम सन्तानहरू कयिन र हाबिल यो संसारमा जन्मे, आदम र हव्वाको बिग्रेको विश्वासको कारण के त्यसले दुवै सन्तान र त्यसपछिका सबै पुस्ताका चरित्रलाई असर गरेको हो? मलाई विश्वास छ कि बाइबलले यसको जवाफ प्रकट गरेको छ:

तपाईंले भन्नुभयो, ‘परमप्रभु ढिलो क्रोधित हुनुहुन्छ, परमप्रभु करुणामय हुनुहुन्छ। कानुन अमान्य गरी जो दोषी बनिन्छ

त्यस्ताहरूलाई परमप्रभुले क्षमा दिनुहुन्छ। तर जो दोषी छन् तिनीहरूलाई परमप्रभुले सदैव दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले यस्ता मानिसहरूलाई, तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई, तिनीहरूका नाती-नातिनी तथा पनाती पनातिनीहरू सम्मलाई तिनीहरूले गरेको खराब कार्यको निम्ति दण्ड दिनुहुन्छ।' (गंती १४:१८)

यो पदले परमेश्वरले परिस्थितिलाई हुन अनुमति दिनुहुन्छ भनेर देखाउँछ, हाम्रो कार्य र विफलताहरूको प्रभाव कत्तिको हानीकारक छ भनेर प्रायः धेरै पुस्तालाई प्रकट गर्दछ । यो पक्कै पनि सत्य हो, यद्यपि हाम्रो वर्तमान अवस्था धेरै फरक हुन सक्छ, तापनि हामीले आदम जस्तो धेरै यस्तै किसिमले व्यवहार गर्दछौं । यो दुःखतपूर्ण बिसय हो की हामीले त्यही परिवर्तित प्रकृतिको अधिकार पायौं जसले एक चरित्र उत्पन्न गर्दछ, जुन परमेश्वरको चरित्रको विपरीत छ र परिवर्तन हुँदैन (मलाकी ३:६; हीब्रू १३:८) । आदम र हव्वाको स्वभावहरू उनीहरूका सन्तानहरू र पछि आउने पुस्ताहरूमा हस्तान्तरण गरियो ।

तैपनि, परमेश्वरले यस समस्याको समाधानको प्रतिज्ञा गर्नुभयो । जब म बालबालिकाहरूको पालनपोषण र यसले ऊनीहरूको विकासमा परेको प्रभावलाई प्रतिबिम्बित गर्दछु, मैले प्रायः सामना गरेको छु र व्यक्तिगत तवरले गरेका प्रतिज्ञाहरूको लागि जिम्मेवार छु । बुबाहरू र आमाहरूका रूपमा हामी आफ्ना सन्तानहरूका लागि परमेश्वरको ठाउँमा खडा हुन्छौं । बालबालिकाको धेरै जसो विकास र परमेश्वरका शिक्षाहरू बालबालिकाका बाबुआमाको सम्बन्धबाट विकसित हुन्छन् । यदि हामी

आफ्ना आमा-बाबुलाई उनीहरूको वाचाको लागि विश्वास गर्न सक्दैनौं भने हामीले कसरी परमेश्वरमाथि विश्वास गर्छौं?

परमेश्वरको प्रतिज्ञा

जब आदम र हव्वाले असल र खराबको रूखको फल खाएर आफ्नो असफलता देखे, उनीहरूको दिमागले केवल गोलमाल, अन्धकार, बेकम्मा र निरुत्साहको अनुभव गरे । तिनीहरू सर्पको बहकाउमा परेका थिए र सर्पलाई विश्वास गरेर तिनीहरूले उसलाई आफ्नो गुरुको रूपमा छाने । परमेश्वरले उनीहरूको दुर्दशालाई जान्नुहुन्थ्यो र आशाको ढोका खोलिदिनुहुनेछ । परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उहाँले मसीयाहलाई पठाउनुहुनेछ जो सर्पलाई जित्न सक्षम हुनुहुनेछ:

म तँ र त्यस स्त्रीमाझ शत्रुता सृष्टि गर्नेछु । तेरो सन्तान र त्यस स्त्रीका सन्तानमाझ पनि शत्रुता सृष्टि गर्नेछु जसले गर्दा त्यसका सन्तानहरूले तेरो टाउको किच्याउने छन् अनि तेरा सन्तानहरूले पनि तिनीहरूको कुर्कुचामा डस्ने छन् ।” उत्पति ३:१५

मानिसजाति एकदमै कठिन अवस्थामा थियो भनेर परमेश्वरलाई थाहा थियो । सर्पको झूटले मानवजातिलाई परमेश्वरको वचनमा अविश्वास गर्न लगाएको थियो । आदम र हव्वा अलमल्लमा परेका थिए । कसले सत्य बोल्दै थियो? परमेश्वरले की सर्पले? परमेश्वरले "स्त्री" र "सर्प" को बीचमा शत्रुता राख्ने प्रतिज्ञा गर्नुभयो । स्त्री र सर्प बीच घृणा कायम

राख्नु भनेको मतलब के हो? यस अवस्थामा महिलाले के को प्रतिनिधित्व गर्दछ?

सियोनकी छोरी ! तिमी हरियो मैदान जस्तै सुन्दरी छौ । यर्मिया

६:२

सपछि स्वर्गमा एक आश्चर्यजनक चिन्ह देखापर्यो । त्यहाँ एक स्त्री थिइन् जसले सूर्य पहिरिहेकी थिइन् । चन्द्रमा उसको पाउ मूनि थियो । उसको शिरमा बाह्रवटा तारा लगाइएको मुकुट थियो । त्यो स्त्रीले छोरो एक पुरुष बालकलाई जन्माइन् । उसले फलामको छढीद्वारा सम्पूर्ण राष्ट्रहरुमा शासन गर्नेछ । अनिष्ठ त्यस स्त्रीको छोरोलाई परमेश्वरकहाँ अनि सिंहासनमा लगियो । त्यो स्त्री परमेश्वरले उसको निम्ति तयार गरिदिनु भएको स्थान मरुभूमितर्फ भागिन् । उसलाई त्यो मरुभूमिमा एक हजार दुइ सय साठौं दिनसम्म हेरचाह गरिनेछ । प्रकाश १२: १, ५, ६

मलाई तिमीहरुको ईर्ष्या लाग्छ । अनि यो ईर्ष्या परमेश्वरबाट हो । मैले तिमीहरुलाई ख्रीष्टलाई सुम्पने वचन दिएँ ताकि उहाँ तिमीहरुका एक मात्र पति बनून् । म तिमीहरुलाई चाहन्छु । २ कोरिन्थी ११:२

जस्तो येशू ख्रीष्ट मण्डलीका शिर हुनुहुन्छ, पति पत्नीका शिर हुन् । मण्डली ख्रीष्टको शरीर हो, त्यसरी ख्रीष्ट शरीरमा रक्षक हुनुहुन्छ । एफिसी ५:२३

त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरु सहित पृथ्वीमा फालियो। त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोर्याउँछ। उसका दूतहरु पनि उसंगै पृथ्वी तल फालियो । प्रकाश १२:९

त्यो स्वर्गदूतले त्यो विशाल सर्पलाई पक्रे । त्यो विशाल सर्प दानव अथवा शैतान हो । त्यो स्वर्गदूतले त्यसलाई त्यो साडलोलोले एक हजार वर्षको निम्ति बाँधे । प्रकाश २०:२

स्त्रीले परमेश्वरको मण्डली वा मंडलीमा भएका मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ । शैतानका कुराहरूको लागि उहाँले आफ्ना जनहरूको दिमागमा घृणा “राख्नुहुनेछ” भनेर परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । परमेश्वरले मानिसलाई शैतानको प्रलोभनहरूलाई “होईन” भन्न सक्ने क्षमता दिनुहुन्छ । यो प्रक्रिया मानव परिवारका प्रत्येक सदस्यका लागि परमेश्वरको यो प्रतिज्ञालाई विचार गर्नको लागि यात्रा हो र फलस्वरूप, विश्वास गर्नुहोस् कि परमेश्वरका वचनहरू सधैं भरपर्दो हुन्छन् र उहाँले भनेका सबै कुरा उहाँले पूरा गर्नुहुनेछ । परमेश्वरले आदम वा हव्वालालाई यो घृणा आफैंमा उत्पन्न गराउन आग्रह गर्नुभएन, उहाँले केवल यो घृणा ऊनीहरूमा राख्नुहुनेछ भनेर मात्र बताउनुभयो । जब हामी यो सिद्धान्त बुझ्छौं तब यो स्पष्ट हुन्छ कि पापलाई घृणा गर्न पनि परमेश्वर र परमेश्वरका चीजहरूलाई प्रेम गर्न सकिन्छ । निम्न पदहरूलाई विचार गर्नुहोस्:

हामी प्रेम गछौं किनभने परमेश्वरले पहिला हामीलाई प्रेम गर्नु भयो । १ यूहन्ना ४:१९

हो, परमेश्वरले संसारलाई यति साह्रो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्रलाई दिनु भयो । परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई दिनु भयो त्यस द्वारा उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोहीपनि नाश हुने छैन, तर अनन्त जीवन प्राप्त गर्नेछ । यूहन्ना ३:१६

परमेश्वरले हामीलाई उहाँको महान् प्रेमको गवाही दिनुभयो, उहाँले हामीलाई आफ्नो एक मात्र पुत्र येशू ख्रीष्ट दिनुभयो । येशू यस संसारप्रति परमेश्वरको प्रेमको दृश्यात्मक अभिव्यक्ति हुनुहुन्छ । तर पर्खनुहोस्, यहाँ अझै बाकी छ...

हामीसँग पनि त्यस्तै हो। एक समयमा हामी पनि बालक-बालिका जस्तै थियौं। हामी यस संसारका व्यर्थका व्यवस्थाका कमारा थियौं। तर उचित समयमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो । परमेश्वरका पुत्रले एउटी स्त्रीको कोखमा जन्म लिनुभयो। उहाँ पनि व्यवस्थाको (व्यवस्थाको निन्दा अन्तर्गत) अधिनमा बस्नु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण व्यवस्थाका अधीनमा बस्नेहरूलाई मुक्ति दिनु थियो । हामीलाई आफ्ना बालक बनाउने परमेश्वरको इच्छा थियो । तिमीहरू परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू हौं । त्यसैकारण परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा तिमीहरूको हृदयमा हाली दिनुभयो त्यही आत्मा ले पुकार्छ, “बाबा, पिता।” गलाती ४:३-६ (कोष्ठकमा टिप्पणी उपलब्ध गराईएको छ)

कृपया ध्यान दिनुहोस् कि परमेश्वरले मानिसजातिलाई दिनु भएको उपहार संसारमा ख्रीष्टको आगमन मात्र थिएन, तर हृदयमा ख्रीष्टको आगमन पनि थियो । पावलले यस बिसयलाई निम्न तरिकामा व्यक्त गर्छन्:

यसैले म बाँचिरहेको छैन तर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जो ममा बाँचिरहुनु भएकोछ । म मेरो शरीरमा अझै जीवित छु तर म परमेश्वरका पुत्रको विश्वासमा जीवित छु । मलाई उहाँले प्रेम गर्नु भयो अनि मलाई बचाउन उहाँले मेरो निम्ति आफैलाई अर्पण गर्नु भयो ।
गलाती २:२०

परमेश्वरले आदमलाई गरेको प्रतिज्ञालाई स्पष्ट गर्दै उहाले सर्पलाई भन्नुभएको कुरा यहा पावल उल्लेख गरेका छन, “म तँ र त्यस स्त्रीमाझ शत्रुता सृष्टि गर्नेछु” परमेश्वरको प्रतिज्ञा एकैनासको रहन्छ, र पृथ्वीको अनुहारमा बाँच्ने प्रत्येक व्यक्तिमा यस प्रतिज्ञालाई कार्यान्वयन गर्न उहाँ चाहानुहुन्छ । परमेश्वरले हामीलाई आफैमा केहि पूरा गर्न भन्नुहुन्न । उहाँलाई थाहा छ हामी आफैले केही राम्रो प्राप्त गर्न सक्दैनौं । हामीलाई आफैमा केही राम्रो गर्न भन्नु भनेको असफलताको लागि तयार गर्नु हो । यहाँबाट हामीलाई परमेश्वरको चरित्रमा विश्वास गर्न महत्वपूर्ण हुन्छ । यदि म परमेश्वर र उहाँको वचनमा विश्वास गर्दिन भने, तब उहाँका प्रतिज्ञाहरूले मलाई केही पनि असर गर्ने छैनन् । परमेश्वर नै सबै थोकको स्रोत हुनुहुन्छ र कुनै खराब कुरो उहाँबाट आउँदैन भन्ने कुरामा हामीले विश्वास गरेनौं भने परमेश्वरका शब्दहरूको कुनै महत्व हुँदैन ।

सबै असल कुरा परमेश्वरबाट आउँछ । अनि हरेक पक्का उपहार परमेश्वरबाट आएको हो । यी सब असल उपहारहरू उहाँ पिताबाट आउँछन् जसले स्वर्गका सम्पूर्ण ज्योतिहरू निर्माण गर्नु भयो । तर छाँया ती ज्योतिहरूबाट बढिए जस्तो परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुँदैन । उहाँ सदैव समान रहनुहुन्छ ।
याकूब १:१७

“म परमप्रभु हुँ अनि म परिवर्तन हुनेछैन। तिमीहरू याकूबका सन्तान हो, यसकारण तिमीहरूलाई पूर्णरूपले नष्ट गरियो ।
मलाकी ३:६

हामीले परमेश्वरबाट साँचो सन्देश सुन्यौं । अब हामी यो तिमीहरूलाई भनिरहेकाछौं कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ ।
परमेश्वरमा अन्धकार हुँदैन । १ यूहन्ना १:५

जसरी परमेश्वरले मात्र असल वरदान दिनुहुन्छ र इच्छुक प्रापकलाई सधैं आफ्ना प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्नुहुन्छ (जसको आशा परमेश्वर सबै मानवतामा हुनेछ), शैतानको झूटहरू कत्ति छली र गहिरा छन भनेर विचार गर्नुहोस्, कि यसले मानिसजातिको दिमागमा पुरुष र स्त्रीलाई परमेश्वरको वचनमाथि शंका उत्पन्न गराउन सक्दछन् ।

परमेश्वरले हाम्रो निम्ति जे पनि गर्नुहुनेछ । परमेश्वरले उहाँको आफ्नै पुत्रलाई कष्ट मात्र भोगाउनु भएन तर हाम्रा निम्ति बलि दिनुभयो । तब के परमेश्वरले हामीलाई येशूका साथै हरेक उपहार दिनुहुन्न र ? रोमी ८:३२

तर जब हामीले उहाँलाई स्वाभाविक रूपमा शंका गर्छौं तब हामीले कसरी परमेश्वरमा त्यस्तो विश्वास राख्न सक्छौं ? यस्तो विश्वास उत्पन्न गर्न मानिसलाई सम्भव छैन । हामीले दुबै, विश्वास भनेको के हो र हामीले उहाँको विश्वासलाई ग्रहण गर्न सक्दछौं भन्ने कुराको स्पष्ट उदाहरणका लागि हामीले येशूलाई हेर्नुपर्दछ ।

भजनसंग्रह २:७ मा पुत्रले आफ्नो पिताको सत्य घोषणाको एलान गर्नुभयो कि उहाँ (ख्रीष्ट) पिताबाट आउनुभएको थियो :

अब म तिमीलाई परमप्रभुको करारको विषयमा भन्नेछु ।
परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “आज म तिम्रो पिता भएँ, तिमी मेरा पुत्र भयौ । भजनसंग्रह २:७

पुत्र कसरी आफ्नो पिताबाट आउनुभयो भन्ने प्रमाण बाइबलले हामीलाई बताउँदैन । पिताबाट सत्यका वचनहरू येशूका लागि पर्याप्त थिए । उहाँले आफ्ना पिताका वचनहरूमा विश्वास गर्नुभयो र यो उहाँसंगको धार्मिकताको लागि जिम्मेवार हुनुभयो । यो विश्वासको करार हो जुन परमेश्वर र उहाँको पुत्रको बीचमा छ । आफ्नो पिताले बोल्नुभएका शब्दहरू मार्फत येशूले आफ्नो पुत्रत्वको आश्वासनमा विश्राम लिनुहुन्छ ।

उनीहरूले साझा गरेको सम्बन्धको स्वभाव यस्तो छ कि येशूले कहिले पनि आफ्ना पिताका वचनहरूमा शंका गर्नुभएन । येशूमा पिताबाट आउने हरेक शब्दमा पूर्ण विश्वास छ ।

र म जान्दछु कि अनन्त जीवन उहाँकै आज्ञाबाट आउनेछ। यसकारण म जे बोलदछु पिताले भन्नुभए अनुसार बोल्दछु।”
यूहन्ना १२:५०

परमेश्वर जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसंग हुनुहुन्छ। म सधैं त्यही कुरा गर्दछु जसले उहाँलाई खुशी दिँदछ। यसैले उहाँले मात्र मलाई एकलौ छोडनु भएन।” यूहन्ना ८:२९

विश्वास बिना कसैले परमेश्वरलाई खुशी बनाउन सक्दैन। जो परमेश्वरमा आउँछ उसले परमेश्वर सत्य हुनुहुन्छ भन्ने जान्नुपर्छ र जसले साँचोसित उहाँलाई पाउन चाहन्छ ती मानिसहरूलाई परमेश्वरले पुरस्कृत गर्नुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नुपर्छ।

हीब्रू ११:६

हामी यो सत्य लाई साधारण रूपमा लिन सक्छौं, तर यो नयाँ करार हो । येशू हाम्रो साँचो विश्वासको उदाहरण हुनुहुन्छ, र उहाँ जन्मनुभन्दा पहिले पनि हुनुहुन्थ्यो, उहाँ विश्वासको शुरुवातकर्ता र तसर्थ नयाँ करारको प्रवर्तक हुनुहुन्छ । येशू विश्वास व्यक्त गर्ने पहिलो व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो ।

हामीले सदा येशूको उदाहरणको पनि अनुसरण गर्नु पर्छ । हाम्रा विश्वासको निम्ति येशू अगुवा हुनुहुन्छ र उहाँले हाम्रा विश्वासलाई पूर्ण गर्नुहुन्छ । उहाँले क्रूसमा मृत्यु अँगाल्नु भयो । परमेश्वरको अघि आनन्दको लागि, उहाँले क्रूसको कष्टलाई झेल्नु भयो । अहिले उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नुभएको छ । हीब्रू १२:२

तपाईंले देख्नुहुनेछ कि धेरैजसो बाइबलहरूले यस पदलाई "हाम्रो विश्वासको" शब्दहरूद्वारा व्यक्त गर्दछन्, तर मूल ग्रीक पादले वास्तवमा "विश्वासको" भन्ने शब्द मात्र उल्लेख गर्दछ । त्यसकारण यस पदले हामीलाई वास्तवमा के भनिरहेको छ भने येशू विश्वास प्रयोग गर्ने पहिलो व्यक्ति हुनुहुन्छ र यसैले उहाँ विश्वासका लेखक हुनुहुन्छ, किनभने उहाँ एक विश्वासको लेखक हुनुहुन्छ जसले हामीलाई यो विश्वास (उहाँको विश्वास) कसरी दिने भनेर जान्नुहुन्छ र उहाँलाई विश्वासको अन्त्यकर्ता बनाउनुहुन्छ ।

परमेश्वरले हामीलाई **येशू ख्रीष्टमा विश्वासको** माध्यमद्वारा धर्मी बनाउनु हुन्छ । परमेश्वरले कुनै पक्षपात बिना नै सबैलाई धर्मी बनाउनु हुन्छ जसले ख्रीष्टमा विश्वास गर्छ । रोमी ३:२२

हामी जान्दछौं, व्यवस्था मान्दैमा कोही पनि परमेश्वरको अघि धर्मी बन्दैनौं । **येशू ख्रीष्टमा विश्वास** गरे मात्र मानिस परमेश्वरमा धर्मी बन्न सक्छ। यसकारण हामी पनि **येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छौं** । अनि परमेश्वरको माध्यममा ख्रीष्टमा विश्वास राखेर नै हामी

परमेश्वरको सेवक बनेकाछौं, व्यवस्था मानेर होइन् । किन कि व्यवस्था मानेर मात्र कोही पनि धर्मो बन्न सक्दैन । गलाती २:१६

येशूको यो अनमोल विश्वासबिना हामी परमेश्वरका वचनहरूलाई विश्वास गर्न सक्दैनौं । उहाँको आत्माले हामीमाथि उहाँको विश्वास बिना, हामीहरू परमेश्वरका वचनहरू र प्रतिज्ञाहरूमाथि शंका गर्न जारी राख्छौं । यो नयाँ करार हो; ख्रीष्टको आत्माले हामीमा बास गर्नुहुन्छ ।

तर उचित समयमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो । परमेश्वरका पुत्रले एउटी स्त्रीको कोखमा जन्म लिनुभयो । उहाँ पनि व्यवस्थाको अधिनमा बस्नु भयो । परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण व्यवस्थाका अधीनमा बस्नेहरूलाई मुक्ति दिनु थियो। हामीलाई आफ्ना बालक बनाउने परमेश्वरको इच्छा थियो । तिमीहरू परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू हो । त्यसैकारण परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा तिमीहरूको हृदयमा हाली दिनु भयो त्यही आत्मा ले पुकार्छ, “बाबा, पिता।” यसैकारण, अब तिमीहरू अघि जस्तो कमारा छैनौं । तिमीहरू परमेश्वरको पुत्र हो । आफूले गरेको प्रतिज्ञा परमेश्वरले पूरा गर्नुहुनेछ किनभने तिमी उहाँको पुत्र हो । गलाती ४:४-७

जब हामी येशूमा विश्वास गर्दछौं, येशूको विश्वास प्राप्त गर्न सक्दछौं जसले हामीलाई परमेश्वरसँग मिलाप गर्दछ ।

हामी जान्दछौं, व्यवस्था मान्दैमा कोही पनि परमेश्वरको अधि धर्मी बन्दैनौं। येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरे मात्र मानिस परमेश्वरमा धर्मी बन्न सक्छ। यसकारण हामी पनि येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छौं। अनि परमेश्वरको माध्यममा ख्रीष्टमा विश्वास राखेर नै हामी परमेश्वरको सेवक बनेकाछौं, व्यवस्था मानेर होइन्। किन कि व्यवस्था मानेर मात्र कोही पनि धर्मी बन्न सक्दैन । गलाती २:१६ पुरानो करारदेखि नयाँ करारमा जाने बाटो भनेकै आफु माथि बिस्वास र भरोसाको सट्टा परमेश्वरमाथि मात्र भरोसा र बिस्वास राख्नु भन्ने प्रक्रिया हो र यो प्रक्रिया अब्राहमको जीवनमा राम्ररी वर्णन गरिएको छ जुन विश्वासका पिता हुन् । अब्राहमले यी दुई करारले हामीलाई पूर्ण रूपमा परमेश्वरमा विश्वास गराउन कसरी काम गर्छन् भनेर देखाउँदछ ।

परमेश्वरको प्रतिज्ञामा मान्छेको प्रतिक्रिया

परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तिम्रो देश र तिम्रा मानिसहरूलाई छोड र मैले देखाएको देशमा जाऊ। म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु, तिम्रीबाट महान् राष्ट्र बनाएर प्रसिद्ध बनाउनेछु। तब मानिसहरूले अरूलाई आशीर्वाद दिँदाँ तिम्रो नाउँ लिनेछन्। म तिमीलाई आशीर्वाद दिने मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु अनि तिम्रीलाई सराप दिनेहरूलाई सराप दिनेछु। पृथ्वीमा सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनका लागि म तिम्रो नाउँ प्रयोग गर्नेछु।” उत्पति १२:१-३

जब परमेश्वरले अब्रामलाई यी शब्दहरू बोल्नुभएको थियो तब त्यस व्यक्तिले एउटै पनि उत्तराधिकारी पाएको थिएन (उत्पति १५:३) । परमेश्वरले अब्रामलाई आफ्नी पत्नी र परिवारका अन्य सदस्यहरूसँग आफ्नै देश छोड्न र परमेश्वरले देखाउने ठाउँमा जान आग्रह गर्नुभयो । बाइबल अनुसार यस समयमा अब्राम ७५ वर्षको थिए (उत्पति १२:४) । मैले मेरा यस्ता साथीहरू देखेको छु जसले बच्चा जन्माउन सक्षम थिएनन् । मैले मेरो साथीको श्रीमतीको अनुहारमा शोक देखेको थिएँ जब उनले अन्य आमालाई खुशीले आफ्नो बालकलाई समातिरहेका हुँथे । मैले मेरो साथीको अनुहारमा शोक देखेको थिएँ जति बेला उनले आफ्नी श्रीमतीलाई सान्त्वना दिने प्रयास गर्थे । यस्तै धेरै प्रश्नहरू बच्चा जन्माउन नसक्ने जोडीहरूको दिमागमा याद आउछ । यसको योग्य हुन मैले के गरेको छु ? के हामीले केहि गलत गरेका छौं ? यस्तो प्रकारको परिवारमा धेरै मात्रामा दबाब र बोझ रहेको हुन्छ । निस्सन्देह, साराईले आफूलाई बेकम्मा महसुस गरेकी थिईन होला । के साराईको असुरक्षाताले अब्रामलाई पनि असर गरेको थियो ? अब्रामको प्रतिक्रियालाई ध्यान दिनुहोस् जब परमेश्वर उनीसँग बोल्नुहुन्छ ।

सब कुराहरू भई सकेपछि अब्रामलाई परमप्रभुबाट दर्शनद्वारा केही संदेशहरू आए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “अब्राम तिमी नडराऊ। म तिम्रो ढाल हुँ। तिम्रो इनाम अत्यन्त विशाल हुनेछ।” अब्रामले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर! हजुरले मलाई के दिनुहुन्छ? यस्तो हजुरले दिंदा मलाई खुशी पार्ने केही छैन। किन? किनभने, मसित छोरा छैन। यसर्थ मेरो घरमा जन्मेको कमारा दमीसकको एलीएजरले मेरो मृत्यु पछाडी मसँग भएका सबै सम्पत्ति

पाउँनेछ।” अब्रामले भने, “तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभएको छैन, अतः मेरो घरमा जन्मेको कमाराले मेरो जम्मै सम्पत्ति पाउनेछ।” त्यसपछि परमप्रभुले अब्रामसित कुरा गर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीसँग भएको सम्पत्ति त्यो कमाराले पाउँदैन। तिम्रो आफ्नै छोरो जन्मनेछ। अनि तिम्रो सम्पत्तिको उत्तराधिकारी उही तिम्रो छोरो हुनेछ।” उत्पति १५:१-४

परमेश्वरको प्रतिज्ञालाई इन्कार गर्ने प्रलोभनको सामना गर्ने, के यो हामीलाई अब्रामको प्रतिक्रियाहरूमा सुन्न सम्भव छ ? "प्रभु तपाईंले मलाई एउटा महान् राष्ट्र बनाउने भन्नुभएको थियो तर मसँग एउटा सन्तान पनि छैन !" के यो सम्भव छ कि अब्राममा केहि शंका थियो ? अब्रामको अगाडि देखिने प्रमाणले यो संकेत गरेको थियो कि परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको वचन पूरा भएको थिएन । निश्चय पनि परमेश्वरले त्यो भन्नुभएको थिएन कि उहाँले त्यसै दिन अब्रामलाई एक महान् राष्ट्र बनाउनु हुनेछ, तर हामी सबै जस्तै, धैर्यता मानिसजातिको पतन भएको राज्यमा उसको विशेषता जस्तो देखिदैन । प्रभुले अब्रामलाई दोहोर्याउनुभयो र यो भन्नुभयो कि उसको राज्यको उत्तराधिकारी उसको शरीरबाट हुनेछ । यस विवरण द्वारा, परमेश्वरले अब्रामलाई यो पनि व्याख्या गरिरहनु भएको थियो कि यस प्रक्रियामा स्वाभाविक रूपले साराई पनि सामेल हुनेछ किनभने परमेश्वरले विवाहको स्थापना गर्नुभयो र भन्नुहुन्छ:

यसकारण, एकजना मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध राख्छ। यसरी दुइजना मानिसहरू एउटै बनिन्छन्। उत्पति २:२४

साराई अब्रामको शरीरको अंश थिईन र यसैले अब्रामलाई दिने प्रतिज्ञामा साराइलाई पनि सामील गराउनु पर्दथ्यो किनकी साराई अब्रामको एउटै मात्र पत्नी थिईन । अब्रामको आफ्नै शरीरको छोरा नभएसम्म, प्रतिज्ञा गरिएको राज्यको कुनै उत्तराधिकारी हुनेछैन । अब्रामलाई यो वचन दिईएको थियो कि, परमेश्वरले भन्नुभएको त्यो कुरा कुनै सांकेतिक अर्थमा नभइ लाक्षणिक अर्थमा बुझ्नु पर्ने भनेर विश्वास गर्न आग्रह गरिएको थियो । अब्रामलाई यस्तो स्थितिमा बोलाइएको थियो जहाँ परमेश्वरसंग उनको विश्वासको सम्बन्धलाई अग्रभूमिमा फिर्ता ल्याइएको थियो । अब्रामका छोरा एउटा आश्चर्यकर्मको रूपमा हुनेछन, जसमा परमेश्वरले उनलाई एउटा पुत्र दिन्छु भन्ने परमेश्वरको प्रतिज्ञामा विश्वास गर्नुपर्दछ ।

त्यसपछि परमेश्वरले अब्रामलाई बाहिर लानु भयो र भन्नुभयो, “आकाशमा हेर, तिमीले त्यहाँ यति धेरै ताराहरू देख्नेछौं गन्नु सक्तैनौं । भविष्यमा तिम्रा पनि त्यति धेरै सन्तानहरू हुनेछन् ।” अब्रामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्रामको विश्वासलाई विचार गर्नुभयो कि उसले वास्तवमा के गराउन चाहन्थे । उत्पति १५:५-६

धार्मिकता अब्रामलाई दिइयो किनभने परमेश्वरले अब्रामको सन्तानलाई आकाशको तारा झैं अनगिन्ती बनाउने परमेश्वरको प्रतिज्ञामा विश्वास गरे, यद्यपि अब्राहमको अझसम्म एउटै बच्चा थिएन । साराइले कसरी यी सबैलाई जवाफ दिइन ? के उनीसँग त्यस्तै अनुभव थियो ?

साराई अब्रामकी पत्नी थिइन्, तर ती दुइ जनाको कुनै सन्तान भएन । साराईकी एउटी कमारी थिई, जसको नाउँ हागार थियो त्यो मिश्रकी थिई । साराईले आफ्नो लोभ्रेलालाई भनी, "परमप्रभुले मलाई कुनै सन्तान दिनु भएन। यसर्थ मेरी कमारीसित तपाईंले सहवास गर्नुहोस् अनि म त्यस कमारीबाट जन्मेको नानीलाई मेरो आफ्नै नानी मान्नेछु।"अब्रामले आफ्नी पत्नीको सल्लाह माने ।
उत्पति १६:१-२

साराई यो निष्कर्षमा पुगिन कि लगभग दस बर्ष भयो (उत्पति १६:३) किनकि परमेश्वरले पहिला प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो र त्यो अझै केही पनि भएको थिएन, हुनसक्छ परमेश्वरलाई केही सहयोग चाहिएको छ । सारासँग शोकको गहिरो स्तर थियो किनकि यो परमेश्वरसँग उनको सम्बन्धसँग सम्बन्धित छ । उनले "परमेश्वरलाई सन्तान जन्माउनबाट रोक्ने" भनेर आरोप लगाईन् । के यो सत्य हो ? के परमेश्वरले उनलाई बाँझी बनाउनुभएको हो र ? यदि उनले यो सोच्छिन् भने कि परमेश्वरले उनीसँग किन यस्तो गर्नुभयो भनेर, जब उहाँले प्रतिज्ञा पूरा गर्नुहनेछ भनेर के उनले परमेश्वरमाथि भरोसा राखीन ?

यस विन्दुमा यो बुद्धिमानी हुनेछ कि जब उनी बच्चा जन्माउँदैनन् तब असुरक्षाले साराईको दिमागमा प्रवेश गर्न सक्दछ । साराईलाई उनको

बहिनी भनेर बताउँदा साराले इजिप्टको फिरऊनको हरेममा अब्राहमको झूटको माध्यमबाट ल्याएको अनुभवको साथ दम्पती भए (उत्पति १२:१२,१३) । यो बेकम्पापनको भावना हो जसले साराईलाई नियंत्रण गरिरहेको थियो र उनको निराशामा उनी आफ्ना पतिसँग बोल्छिन् ।

यसपछि उनी आफ्नो पतिलाई दासी हागारसँग सुत्न आग्रह गरछिन यो धारणासहित की यसले "प्राविधिक" तरिकाले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पूरा गर्दछ । याद गर्नुहोस् कि परमेश्वरले यो भन्नुभएको थियो "जो आउनेछ त्यो उनको आफ्नै गर्भबाट बाहिर निस्कन्छ ऊ नै तिम्रो उत्तराधिकारी हुनेछ ।" साराईले यो सोच्छिन कि उनी यो प्रक्रियाको अभिन्न हिस्सा होइनन् र हागार त्यो पात्र हुनसकिन्छन् जो उनको लागि बच्चा जन्माउँन सकिन्छन, जसले परमेश्वरले लिएको "आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्न" सहयोग गर्दछ ।

अब्रामले परमेश्वरको वचन सुने, जो आउनेवाला चीजको लागि राम्रो प्रतिज्ञा थियो, अब अब्रामले आफ्नी पत्नीबाट यो नयाँ शब्द सुनें जुन परमेश्वरबाटको प्रतिज्ञा पूरा भएको देख्नको लागि अलग प्रकारले प्रस्तुत गर्दै थियो । यो वैकल्पिक बाटो विश्वासको मार्ग थिएन, बरु एउटा त्यस्तो बाटो थियो जसमा मानिसका कामहरूद्वारा परमेश्वरको प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ । अब्राम आफ्नी पत्नीको सल्लाह मानेर हागारसँग सुते, जो गर्भवती भईन, र यो स्पष्ट हुन्छ कि गर्भधारण गर्न असमर्थता साराको कारण हो, अब्राहामको कारणले होइन ।

हागार, बच्चासँग हुँदा, अब उनी आफ्नी मलिकनी सारालाई भन्दा आफूलाई धेरै श्रेष्ठ ठान्छिन् र उनीप्रति अनादरपूर्ण व्यवहार गर्न थाल्छिन् । घरको वातावरण विषाक्त हुन्छ किनभने दुई महिला एक मानिसको हृदयका लागि प्रयासरत छन् । साराईले पछि यो देख्न थाल्छिन् कि उनको त्यो विचार राम्रो थिएन । उनको परमेश्वरलाई "मद्दत" गर्ने योजनाले आफैलाई हानि गर्यो । साराईले अब्रामलाई यी समस्याहरूको जिम्मेवार ठान्दछिन् जुन अहिले घरमा आएको थियो ।

हागारले अब्रामको गर्भ धारण गरी । जब उनले चाल पाई उनले गर्भ धारण गरी ऊ घमण्डले फुलिइ अनि अनुभव गरी ऊ साराई उसको मलिकनीभन्दा असल हो । तर साराईले अब्रामलाई भनिन्, "मेरी कमारीले मलाई घृणा गर्छे । यसको निम्ति म तपाईंलाई जिम्मावार ठहराउँछु । मैले तपाईंलाई आफ्नी कमारी दिएँ र त्यसले गर्भ धारण गरी । तब उनले आफूलाई म भन्दा असल हुँ भन्ने गर्छे । म चाहन्छु परमप्रभुले हामी दुइ बीच ठीक न्याय गरून् ।" उत्पति १६:४,५

अब्राम घरका प्रमुख हुनाले, अर्की श्रीमतीलाई घरमा परिचय गराउने जिम्मेवारी अन्ततः उसको काँधमा आयो । उनीहरूको घरको शान्ति र सद्भाव नष्ट भएको थियो किनकि उनीहरूले परमेश्वरको प्रतिज्ञालाई आफ्नै तरिकाले पूर्णता दिन खोजेका थिए र परमेश्वरलाई उहाको आफ्नै प्रतिज्ञालाई उहाको अनुकूलतमा पूरा गर्न दिएनन । अब्रामलाई दुख लाग्यो जब उनको घरमा लडाईं शुरू भयो । अब्रामले साराईलाई

हागारप्रति उनको ईच्छा अनुसार ब्यहवार गर्ने अधिकार दिए र साराले हागारसँग कडा व्यवहार गरिन र फलस्वरूप ऊनी घरबाट भागीन (उत्पति १६:६) । के हामीले अब्राम, साराई र हागारको मनमा भएको पीडाको कल्पना गर्न सक्छौ ? अब्राम र सारालाई बल्ल अब परमेश्वरको हातबाट नियन्त्रण हटाउनु मूर्खता थियो भन्ने कुराको खुलासा भयो ।

जब हागारले अन्तमा इश्माएललाई जन्माईन, तब अब्राम ८६ बर्षको थिए भनेर बाइबलले बताउँदछ (उत्पति १६:१६) । यसको मतलब यो हो कि एक उत्तराधिकारीको प्रतिज्ञा पहिलो पटक भएको लगभग दस बर्ष भएको थियो । परमेश्वरले कबूल गर्नुभएको प्रतिज्ञा पूरा गर्नलाई विश्वासको आधारमा दस वर्ष पर्खनु ठूलो चुनौती हो । परमेश्वरले अब्रामलाई यो देखाउनु थियो कि उनीहरूले "सहायता" गर्ने उनीहरूको विचार वास्तवमा परमेश्वरको योजनामा थिएन, बरु दुःख र पीडा ल्यायो । अब्राम एक भत्कीएको घरमा बस्नु पर्ने थियो र युवा इश्माएल राज्यको उत्तराधिकारीको प्रत्याशित उत्तराधिकारीको रूपमा हुर्केका थिए । यो अवस्थाले उनीहरूको विश्वासको कमी र यसले निम्त्याउने पीडा प्रकट गर्दछ । यो पुरानो करारमा पाउने एक उदाहरण हो जसले परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरू आफ्नै तरिकाले पूरा गर्न कोशिस गर्दा दुःख र शोक पैदा भयो । परमेश्वरले अब्रामलाई यसमार्फत सिकाउँदै हुनुहुन्थ्यो र तुरुन्तै परमेश्वरले अब्रामलाई भेट्न आउनुभयो र प्रतिज्ञा गरिएको उत्तराधिकारी साराईको जन्म हुनेछ भन्ने थप विस्तृत विवरणसहित एक उत्तराधिकारीलाई प्रदान गर्ने आफ्नो प्रतिज्ञालाई दोहोर्याउनुभयो:

जब अब्राम ९९ वर्ष पुगे परमप्रभु तिनी सामु प्रकट हुनुभयो । परमप्रभुले भन्नुभयो, “म सर्वशक्तिमान परमेश्वर हुँ । मसित सही पथ अनुशरण गर । तिम्रो नाउँ अब्राम रहने छैन-तिम्रो नाउँ अब्राहाम हुनेछ । म तिमीलाई यो नाउँ राख्दैछु कारण तिमीलाई म धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउँदैछु । परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “म साराईलाई नयाँ नाउँ दिनेछु अनि तिम्री पत्नि साराईको नयाँ नाउँ सारा हुनेछ । म उसलाई आशीर्वाद दिनेछु । म उसलाई एउटा छोरा पनि दिनेछु अनि तँ छोराको बुबा हुनेछस् । तिनी धेरै राष्ट्रहरूको आमा हुनेछिन् अनि उबाट धेरै राजाहरू जन्मिनेछन् ।” उत्पति १७: १,५; १५-१६

बाइबलको कथाले परमेश्वरको प्रतिज्ञा अन्ततः पूरा भएको कुरा प्रकट गर्दछ, जसरी परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो:

परमप्रभुले सारालाई दया गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। परमप्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार साराप्रति दयालु हुनुभयो। सारा गर्भवती भइन अनि तिनले बृद्धावस्थामा अब्राहामको निम्ति एउटा छोरा जन्माइन्। ठीक समयमा परमेश्वरले जे वचन दिनु भएको थियो त्यो पुरा भयो। साराले तिनको निम्ति एउटा छोरो जन्माएकी थिइन् उसको नाउँ अब्राहामले इसहाक राखे । उत्पति २१:१-३

अन्तमा प्रतिज्ञाको छोरा आयो र यो कस्तो चमत्कार थियो । यो बालक ख्रीष्टको विश्वासको कारण, अब्रामको कमजोर र असहाय विश्वासमा प्राप्त भएको थियो । मानवीय शर्तहरू अनुसार बच्चा जन्माउन सारा निकै बूढी

भईसकेकी थिइन । यहाँ देखाइएको परमेश्वरको अनुग्रहलाई विचार गर्नुहोस् । यद्यपि अब्राहमले परमेश्वरको प्रतिज्ञालाई पूर्णरूपमा विश्वास गर्न सकेनन्, तर परमेश्वरले अझै पनि आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो जस्तो उहाँको उद्देश्य थियो । यस प्रक्रियामा, अब्रामले आफ्नो विश्वासको कमजोरीको बारेमा सिके र यसरी ख्रीष्टको सहायताले, अब्रामले येशूको विश्वासलाई थाम्न सके ।

म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु, तिमीबाट महान् राष्ट्र बनाएर प्रसिद्ध बनाउनेछु। तब मानिसहरूले अरूलाई आशीर्वाद दिँदाँ तिम्रो नाउँ लिनेछन् । उत्पति १२:२

जब इसहाक ठूलो हुँदै गयो र आफ्नी आमाबाट दूध छोडे, अब्राहमले यो उत्सव मनाउन ठूलो भोज आयोजना गरे । जब इशामाएलले घटनाको हाँसो उडाए तब साराले उसलाई गाली गरिन । इश्माएल साराइका छोरा थिएनन्, यद्यपि इश्माएलको अस्तित्व साराको चाहनाको परिणाम स्वरूप थियो । उनी इश्माएललाई उनको सही छोराको अधिकारको प्रतिस्पर्धी भएको देख्न सकीनन् । उनी इश्माएल र हागार गएको चाहन्थिन् । यदि तिनीहरू परिवार घरबाट गएका भए उनलाई उनको छोरा अब्राहमको सम्पत्ति र यसमा समावेश हुने सबै कुरा गुमाउने डरले डराउनुपर्ने थिएन ।

उनले हागार र इश्माएललाई पठाइदिन अब्राहमलाई माग गर्छिन् । के तपाईंले कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ अब्राहमलाई कस्तो लाग्यो होला? जे

होस् इश्माएल साराको छोरा थिएनन्, उनी अब्राहमका छोरा थिए र यसले आफ्नो जेठो छोरालाई गुमाउने सोचमा बाबुको मन भाँच्यो:

साराले अब्राहमलाई भनी, “त्यो कमारी स्त्री र उसको छोरोलाई खेदि दिनु होस्, तिनीहरूलाई टाढा पठाउनु पर्छ। जब हामी मछौं हामीसँग जे छ हाम्रो छोरो इसहाकले पाउनेछ। म चाँहदिन कमारी स्त्रीको छोरो हाम्रा छोरो इसहाकको अंशको हकदार होस् ।” यसले अब्राहमलाई अत्यन्तै दुःखी बनायो र तिनी आफ्नो छोरा इश्माएलको निम्ति चिन्तित भए । उत्पति २१:१०, ११

कस्तो हृदय ससंकित अनुभव । यदि अब्राहमले प्रभुलाई प्रतीक्षा गरेको भए, यस्तो सबै पीडा र कष्टहरू उनको जीवनको भाग हुने थिएनन् । यद्यपि, यो विचार गर्नुहोस् यो प्रतिज्ञालाई अनुभूति गर्न कति लामो समय लाग्यो । अब्राहमलाई ७५ वर्षको उमेरदेखि लिएर एक सय वर्षको उमेर सम्म प्रतिज्ञाको बच्चा जन्मनुभन्दा समय लाग्यो । पच्चीस वर्ष लामो धैर्यतासाथ प्रभुमा पर्खनु धेरै लामो समय हो । जे होस्, अब्राहमको विश्वासको कमीको परिणाम, यसैले उनले हागारलाई आफ्नी पत्नी नभएता पनि हागारलाई शारीरिक शक्तिको माध्यमबाट परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्ने कोशिश गरे जसले उनको जीवनलाई शोकित तुल्यायो । यस कथाबाट सिक्न कस्तो दर्दनाक तर मूल्यवान पाठ छ । यदि अब्राहमले परमेश्वरलाई आफ्नै योजना र आफ्नो तरिकाले पूरा गर्न दिएको भए त्यसले शान्ति र आनन्दमा कति धेरै लाभ ल्याउने थियो ।

किन अब्राहमले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पूरा गर्न पर्खनुभएन ? यसले अब्राहामको विश्वासको कमीलाई प्रकट गर्यो । यदि हामीले वाचा पूरा हुन धेरै वर्ष कुर्नुपर्‍यो भने हामी पनि अब्राहमको जस्तै अवस्थामा हुन सक्छौं । यो अब्राहमको जीवनको अनुभवले हामीलाई राम्रो शिक्षाको अभिलेख हो । आउनुहोस् हामी विचार गरौं अब्राहाम र उनका दुई पत्नीहरू सारा र हागारको जीवन हामीसँग कसरी सम्बन्धित छ ।

उत्तराधिकारको प्रतिज्ञा

जब परमेश्वरले अब्राहमलाई भूमि प्रस्ताव गर्नुभयो उहाँले अब्राहम मार्फत आशिष् पाउने सबै परिवारलाई त्यो प्रस्ताव गर्नुभयो ।

परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभयो भनेर देखाउनाका लागि अब्राहामले पछि खतना गरे। परमेश्वरले स्वीकार गरेको देखाउनका लागि उनले आफ्नो खतना परमेश्वरको अगाडी विश्वास गरेको प्रमाणित गरे । यसैले अब्राहाम सबैका पिता हुन जसलाई खतना नगरेकाहरूले पनि विश्वास गर्दछन् । जसले विश्वास गर्दछ उसलाई पनि धर्मको रूपमा ग्रहण गरिने छ । अनि अब्राहाम ती खतना गर्नेहरूका पनि पिता हुन् । तर तिनीहरूका खतनाले गर्दा मात्र अब्राहाम उनीहरूका पिता भएका होइनन् । उनी तिनीहरूका पनि पिता हुन् यदि तिनीहरू हाग्रा पिता अब्राहामको विश्वास जस्तै अनुसरण गर्दछन् जुन उनले आफ्नो

खतना गर्न भन्दा अघि देखाए का थिए अब्राहाम र उनका भावी सन्तानहरूले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाए कि उनीहरूले सारा संसार पाउने छन् । अब्राहामले त्यो प्रतिज्ञा पाएको व्यवस्थालाई विश्वास गरेको कारणले होइन । अब्राहामले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाएको कारण उनी आफ्नो विश्वासले गर्दा धर्मी थिए। रोमी ४:११-१३

यसकारण परमेश्वरको विश्वास प्रतिज्ञाको फल हो । त्यसैले परमेश्वरको प्रतिज्ञा सिक्तैको उपहार जस्तै पाउन सकिन्छ । अनि यदि प्रतिज्ञा सिक्तैको उपहार भए, अब्राहामका विश्वास हुने सबै मानिसहरूले त्यो वचन पाउन सक्छन् । यो प्रतिज्ञा ती मानिसहरूका लागि मात्र होइन जो मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा छन् । प्रतिज्ञा सबैको निम्ति हो जो अब्राहाम जस्तै विश्वासी थिए । अब्राहाम हामी सबैका पिता हुन् । रोमी ४:१६

ती शब्दहरू “परमेश्वरले उनको विश्वासलाई मानिलिए” भने अब्राहामको लागि मात्र लेखिएको थिएन । ती शब्दहरू हाम्रो निम्ति पनि थियो । परमेश्वरले हामीलाई पनि ग्रहण गर्नुहुन्छ जसले उहाँमा विश्वास गर्दछ, जसले हाम्रा प्रभु येशूलाई मृत्युबाट बौराउन भयो । रोमी ४:२३,२४

यद्यपि अब्राहामले आफ्नो जीवनकालमा यस जमिनको व्यक्तिगत उत्तराधिकार कहिले पनि महसुस गरेनन् (प्रेरित ७:५), यस पृथ्वी

नविकरण हुने बित्तिकै ऊनी र सबै विश्वासीहरूले यो प्राप्त गर्नेछन् । तथापि, यो हुनको लागि, अब्राहमले परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा प्रवेश गर्नुपर्‍यो जुन विश्वासमा आधारित थियो, कामले होइन । हाम्रो लागि पनि यही सत्य हो । हामीहरूलाई पनि यी निर्देशनहरू सुन्न र यसलाई आफ्नै तरिकामा र आफ्नै दृढ संकल्पको साथ पूरा गर्न खोज्ने अभ्यस्त छौं (मुख्य बिसय यहाँ आत्मनिर्भरता हो) । परमेश्वरले हामीलाई यहाँ यस्तो सम्बन्धमा निर्माण गर्न निम्तो दिँदै हुनुहुन्छ जहाँ हाम्रो निर्भरता पूर्ण रूपमा उहाँ माथि हुन सकोस । यो एक धेरै कमजोर भएको अनुभव हो । अरू कसैमाथि पूर्ण निर्भर हुनु भनेको हामी सामान्य रूपमा सहज हुदैनौं । हामी स्वभावैले कसैले हाम्रो लागि केहि गर्छ भने हामी आपत्ति मान्दैनौं; तर हामी अरू कसैमाथि हाम्रो निर्भरता स्वीकार गर्न चाहँदैनौं र कसैको अख्तियारमुनि पेश हुन सक्दैनौं ।

प्रेरित पावलले गलाती ४ अध्यायमा अब्राहमको अनुभवको बारेमा के लेख्छन् विचार गर्नुहोस्:

तिमीहरूमध्ये कतिजना मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा रहन चाहन्छौ । भन त व्यवस्थाले के भन्छ तिमीहरू सुन्दैनौ ? धर्मशास्त्रले भन्छ, अब्राहामाका दुइ छोराहरू थिए । तिनीहरू मध्ये एउटाकी आमा कमारी थिई र अर्को चाँहिकी आमा मुक्त स्त्री थिई । अब्राहामको कमारी पट्टीको छोरो सामान्य मानव रूपले जन्मेको थियो भने मुक्त स्त्री पट्टीको छोरो परमेश्वरले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार जन्मेको थियो । यो सत्य कथाले हाम्रो अघि एउटा चित्र खड गर्छ । ती दुइ स्त्रीहरू

परमेश्वर र मानिस बीचको करार स्वरूप हुन् । एउटा करार सीनै पर्वत को परमेश्वरले बनाएको व्यवस्था हो। यस संझौताको अधीन रहने मानिसहरू कमारा जस्ता हुन्। हागार नाउँकी आमा त्यही करार जस्तो हो । हागार अरब देशमा सीनै पाहाड जस्तो हो र ऊ यरूशलेमको वर्तमान नगर यहूदीको प्रतिरूप हो। यो नगर एउटा कमारा हो र यसका मानिसहरू (यहूदी) कमाराहरू हुन् । तर स्वर्गीय यरूशलेम एउटी मुक्त नारीको प्रतीक हो। यिनी हाम्री माता हुन् । गलाती ४:२१-२६

पावल यहा वर्णन गर्दछन् कि अब्राहमका दुई छोराहरूले दुइवटा करारलाई संकेत गरेका छन जुन एक अर्कोको माझमा प्रतिस्पर्धा गरिरहेका थिए ।

हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले यस्तो कुरो चाहन्छ जुन आत्मा विरुद्ध हुन्छ । अनि आत्माले चाँहि यस्तो कुरो चाहन्छ जुन हाम्रो पापपूर्ण स्वभावको विरुद्ध हुन्छ। यी दुइ कुराहरू एक अर्कोको विपरीत छन् । यसैकारण तिमीले साँच्चै गर्नु चाहेको कुरो गर्न सक्तैनौ । गलाती ५:१७

अब्राहमको स्वतन्त्रताको स्वाभाविक आत्माले ख्रीष्टको आत्माको विरुद्ध लडाई गर्यो, जब अब्राहमले पहिलो पटक परमेश्वरसामु समर्पण गरे र आफ्नो मातृभूमि छोडे तब यो त्यस्तै भयो ।

ख्रीष्टको आत्माद्वारा, अब्राहमले परमेश्वरबाट एउटा प्रतिज्ञा पाए र उनको विश्वास उनलाई धर्मीको रूपमा ग्रहण गरियो किनकि उनले केवल परमेश्वरले भन्नुभएका वचनहरूमा विश्वास गरे । केहि समय पछि, तथापि, अर्को पत्नी लिन र परमेश्वरबाट निर्देशन नभएको स्वतन्त्र तरिकामा प्रतिज्ञाको सन्तान प्राप्त गर्न, अब्राहम आफ्नो विश्वासमा डगमगाए र साराको सल्लाहहरू सुनेर शारीरिकताको समक्ष समर्पण गरे । यो अविश्वासको कार्य हो र यसलाई "पुरानो करार" मा व्यक्त गरिएको थियो । इस्रायलको बिच, सीनै पर्वतमा भएको घटनासँग पावलले यहा सम्बन्ध गाँसेका छन ।

मोशाले करारको पुस्तक मानिसहरूका निम्ति पढे अनि मानिसहरूले भने, "परमप्रभुले आदेश गर्नु भएको प्रत्येक चीज हामी गर्ने छौं ।" तब मोशाले बलिको गोरूको रगत भएको कचौरा लिए अनि मानिसहरूमाथि छर्के । उनले भने, "परमप्रभुले तिमीहरूसित विशेष करार गर्नु भएकोछ भनी यस रगतले देखाउँछ । परमेश्वरले बनाउनु भएका नियमहरू यस करारको एउटा अंश हो ।" प्रस्थान २४:७,८

इस्राएलका मानिसहरूले आफ्नो हृदयमा "आमिन" को साथ परमप्रभुको वचनको जवाफ दिएको हामीले यहाँ कुनै पनि रेकर्ड देख्दैनौं । तर यसको सट्टामा उनीहरूले आफ्नै स्वतन्त्रमा प्रतिज्ञा गरे जुन उनीहरूका आफ्नै ईश्वरीय प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न र प्रयास गर्ने एउटा तरिका मात्र थियो । इस्राएलीहरू प्रजाको रूपमा आज्ञाकारी हुने वाचा गरेका थिए र उनीहरूले गरेको गल्ती सम्भावनाको व्यवस्थामा कुनै पनि वास्ता गरेनन

। तिनीहरूले आफ्नै पापीपन र आफ्नै बलमा आज्ञाकारी हुन असमर्थता प्रकट गरे; उनीहरूले ईश्वरको गहिरो खाँचो देखेनन्, तिनीहरूमा काम गर्न को लागी किनकी तिनीहरूले आफैं यो गर्न सक्दैनन् । यदि हामीले यो सोच्छौं कि हामी आफ्नै शक्तिमा व्यवस्था पालन गर्न सक्छौं, तब अनुग्रहको आवश्यकताको भावनाको लागि कुनै अनुभव हुन सक्दैन, किनभने हामीले हाम्रो वास्तविक पापीपनलाई बुझ्दैनौं । किनभने असफलताको लागि कुनै विचार नगरी इस्त्रायलले आज्ञाकारी हुने वाचा गरेका थिए, पुरानो करारमा कुनै माफी हुन सक्दैन । पुरानो करारमा असफलता र मृत्यु मात्र छ, जबसम्म हामीले हाम्रो आवश्यकतालाई पहिचान गर्दैनौं र हाम्रो मुक्तिदातालाई बोलाउँदैनौं र नयाँ करारमा प्रवेश गर्दैनौं । बाइबल के भन्छ याद गर्नुहोस्:

एक समय म व्यवस्था बिना नै जीवित थिएँ । तर जब आज्ञा आयो, पापले जीवन पायो । यसकारण पापको कारणले गर्दा म आत्मिक रूपले मरे । आज्ञाको अर्थ थियो जीवन ल्याउनु तर मेरो लागि त्यसले मृत्यु ल्यायो । रोमी ७:९, १०

परमेश्वर हामीमा आफ्नो प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न चाहनुहुन्छ तर हामी यस प्रक्रियामा हस्तक्षेप गर्दछौं जब हामी हाम्रो आफ्नै जीवनलाई नियन्त्रणमा लिन्छौं । यसले हामीलाई परमेश्वरबाट टाढा लैजान्छ र फलस्वरूप जीवनबाट समेत टाढा लैजान्छ । यस कारणले गर्दा हाम्रो आफ्नै धारणा अनुसार बाँच्दा शोक र विनाश आउँछ । हाम्रो आफ्नै विचारहरू अनुसार जीवन जीउनेलाई अक्सर बाइबलमा "शारीरिक प्रकृति" वा "शरीर" भनेर सम्बोधन गरिएको छ । प्रेरित पावल के भन्छन् ध्यान दिनुहोस्:

ममा मृत्यु ल्याउने कुरो राम्रो भनेको हो ? होइन ! तर पापले त्यो राम्रो भन्ने कुरो प्रयोग गरेर ममा मृत्यु ल्यायो । त्यसो भएकोले गर्दा खासमा कुरो खुबै नराम्रो हो भन्ने देखाइयो । अनि यही आज्ञा देखाउनलाई प्रयोग गरियो । हामी जान्दछौं कि व्यवस्था आत्मिक हो । तर म आत्मिक छैन । पापले ममाथि शासन गर्छ, मानौं म त्यसको दास हुँ । रोमी ७:१३,१४

त्यसोभए यहाँ एक आध्यात्मिक अनुभव र शारीरिक अनुभव छ । आध्यात्मिक अनुभव भनेको त्यो हो, जसमा हामी विश्वस्त हुन्छौं कि जब परमेश्वरले हामीलाई केहि वचन दिनुहुन्छ तब त्यो प्रतिज्ञा पनि पूरा गर्नुहुनेछ । शारीरिक अनुभव, वा अनुभव जुन हामी सबै चीज आफ्नै तरिकाले गर्छौं, त्यो अनुभव हो जहाँ परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूलाई शंका गरिन्छ र हामी ती प्रमाणहरू पाउनको लागि संकेतहरू खोज्दछौं र हाम्रा यी प्रतिज्ञाहरूलाई आफ्नै अधूरो समझ अनुसार पूरा गर्न खोज्छौं । आध्यात्मिक अनुभवलाई पावलले गलाती अध्याय ४ मा "नयाँ करार" भनेर सम्बोधन गरेका छन्, र शारीरिक अनुभवलाई पावलले "पुरानो करार" को अनुभव भनेर सम्बोधन गर्छन् ।

जब हामीले अब्राहमसँगको अनुभवलाई यसमा शिक्षामा जोड्छौं तब हामीले यो देख्न सक्दछौं कि ती दुबै महिला (सारा र हागार) मार्फत जन्मेका सन्तानहरू अब्राहमसँगको एउटा प्रतिज्ञामा आधारित थिए । त्यसकारण, इश्माएल र इसहाक, दुई बालकहरू, अब्राहामले अनुभव गरेका दुई अनुभवहरू को स्पष्ट रूप हो । एउटा अनुभव मानिसका

कामहरूमा आधारित थियो जुन हागारसँग इश्माएल उत्पादन गर्ने सम्बन्धमा थियो । अर्को अनुभव मानिसमा असम्भव र परमेश्वरको वचनको आश्चर्यकर्ममा आधारित थियो जुन उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, साराको सम्बन्धले प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन इसहाक थियो, प्रतिज्ञाको छोरा उत्पादन गरे ।

त्यहीभएर यो नोट गर्नु महत्त्वपूर्ण छ कि यी दुईवटा करारहरू एक जनाको जीवनकालमा भइरहेको छन् । करारहरूले युगको प्रतिनिधित्व गर्दैनन् जुन समयको ठूलो अबधीलाई समेटछ । जब हामी अब्राहमको जीवनलाई अध्ययन गर्दछौं, तब हामी यो देख्छौं कि उनले परमेश्वरबाटको प्रतिज्ञाहरूलाई ग्रहण गर्नाले उनले नयाँ करारमा प्रवेश गर्न राजी भएको कुरालाई प्रकट गरायो, जुनमा उनलाई आमन्त्रित गरिएको थियो । जब अब्राहमले यस आमन्त्रितलाई अस्वीकार गरे तब उनले मानव हृदयमा प्राकृतिरूपमा के भएको रहेछ भनेर देखाए, अर्थात्, एक विद्रोही इच्छा आफैलाई सबै गर्न । अब्राहमको जीवनले देखाउँदछ कि यो प्रक्रिया मानिसजातिमा धेरै पटक देखा पर्दछ । किनभने यो पुरानो करार मानवजातिको प्राकृतिक हृदय को अभिव्यक्ति हो, र हामी वास्तवमै के हौं भनेर देखाउनको लागि परमेश्वरले यसको प्रयोग गर्न सहमत हुनुहुन्छ किनकि मानवजाति स्वभावैले ईश्वरप्रति आज्ञाकारी हुने क्षमता राख्दैन । जब हामी आफूलाई वास्तवमै हौं भनेर देख्छौं र हाम्रो असफलताको भावनाले अभिभूत हुन्छौं र हामी आशा गर्छौं कि परमेश्वर हाम्रो निन्दा गर्नुहुन्छ कि उहाँ हामीमाथि उहाँको अनुग्रह प्रकट गर्नुहुन्छ र हामीलाई उहाँको छुटकाराको प्रतिज्ञा स्वीकार्न आमन्त्रित गर्नुहुन्छ । प्रत्येक स्व-इच्छा र स्वार्थको काम पुरानो करारमा भएको देखिएको

अभिव्यक्ति थियो त्यसैले हरेक पल्ट अब्राहमले "परमेश्वरलाई विश्वास गरे र ऊनी धर्मी ठहराइए" उनले आफ्नै मानवीय कमजोरीलाई स्वीकारे र यो पनि स्वीकार गरे कि परमेश्वरले उहाँमा गरेको आफ्नो प्रतिज्ञालाई येशूमा विश्वास गरेर पूरा गर्नुहुनेछ जुन नयाँ करार हो । हामीले यी जानकारीलाई विचार गर्दा हाम्रो लागि के अर्थहरू छन् ? के हामीलाई एउटा प्रतिज्ञा दिइएको छ ?

नयाँ करार

बाइबलले हामीलाई उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्ने परमेश्वरको प्रतिज्ञाको बारेमा रेकर्ड गर्दछ, जुन हाम्रो लागि छोडियो । "आराम" शब्दको उद्देश्य यो अभिव्यक्तिको प्रकट हो कि हामीले यो प्रतिज्ञालाई आफ्नै तरिकाले पूरा गर्ने प्रयासबाट रोक्छ तर विश्वास गर्नुको सट्टा, हाम्रो सहमति र इच्छुकता मार्फत, परमेश्वरले हामीमा आफ्नो वचन पूरा गर्नुहुनेछ । निम्न पाठ ध्यान दिनुहोस्:

धर्मशास्त्रले भनेको छ "यदि आज तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्दछौ भने, अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गरेका थियौ ।" ती को थिए जसले परमेश्वरको आवाज सुने र उहाँको विरोधमा विद्रोह गरे? ती सबै मोशाद्वारा मिश्रबाट लिएकाहरू थिए । अनि परमेश्वर तिनीहरूसंग चालीस वर्ष सम्म रिसाउनुभएको थियो ?

परमेश्वर तिनैहरूसित रिसाउनुभएको थियो जसले पाप गरे र जो मरुभूमिमा मरे । अनि परमेश्वरले कसका बारेमा शपथ खानु भएको थियो जो प्रवेश र विश्राम नपाउनेहरू थिए ? परमेश्वरले तिनैका बारेमा भन्नुहुँदैथ्यो जसले उहाँको आज्ञा मानेनन् । यसकारण हामी बुझ्छौं कि अविश्वासको कारणले ती मानिसहरूलाई प्रवेश र परमेश्वरको विश्राम निषिद्ध थियो । परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा हामीलाई पनि हो । त्यो प्रतिज्ञा यो हो कि हामी प्रवेश गर्न र परमेश्वरको विश्राम लिन सक्छौं । हामी सर्तक हुनुपर्छ कि हामीले त्यो प्रतिज्ञा पाउन चुकनु हुँदैन । जस्तो तिनीहरूलाई भनियो त्यस्तै प्रकारले बाँच्ने उपाय हामीलाई पनि बताइएको छ । तर तिनीहरूले उपदेश त सुने तर विश्वाससित ग्रहण गरेनन् । हीब्रू ३:१५-४:२

यदि हामी परमेश्वरका वचनहरूमा विश्वास गर्छौं र उहाँलाई आफ्ना प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न दिनेछौं भने, त्यसोभए हामी विश्राममा प्रवेश गरिरहेका छौं । यो कसरी प्राप्त गर्नेछौं भनेर, हामीले चिन्ता गर्दैनौं, तर हामी उहाँमाथि विश्वास गर्छौं जो विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ । त्यसोभए उहाँले हामीलाई छोड्नुभएको प्रतिज्ञा के हो त ?

“म भविष्यमा यही करार इस्त्राएलका मानिसहरूसित गर्नेछु । म मेरो शिक्षाहरू तिनीहरूका विवेकमा राख्नेछु अनि तिनीहरूका हृदयमा लेख्नेछु । म तिनीहरूका परमप्रभु हुनेछ अनि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् । तिनीहरूका शाखा-सन्तानहरू र छिमेकीहरूलाई परमेश्वरको बारेमा सिकाउनु पर्दैन किनभने

मानिस ठूलो होस् अथवा सानो, प्रत्येकले मलाई चिन्छ ।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो । “म तिनीहरूको कुकर्महरू क्षमा गरिदिनेछु, म तिनीहरूका पापहरूलाई याद गर्ने छैन ।” यर्मिया ३१:३३,३४

यो अचम्मको करार, नयाँ करार, हामीबाट एउटा यस्तो चीज ल्याउने प्रतिज्ञा हो जुन हामी आफैँले गर्न असम्भव छ । यो एक उत्तम चरित्र को प्रतिज्ञा हो । परमेश्वरले यो सम्पन्न गर्नुहुनेछ भनि प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । यदि हामी आफ्नै समझ र शक्ति अनुसार चरित्र पूर्णता हासिल गर्न कोसिस गर्छौं भने हामी बारम्बार असफल हुनेछौं । प्रत्येक चोटि हामी असफल हुन्छौं हामीले पुरानो करारलाई प्रकट गर्दछौं जसले हाम्रा पापहरूलाई प्रकट गर्दछ र दुः ख ल्याउँछ, दुः ख र हाम्रो पुरानो प्रकृतिलाई मृत्यु र हामी विश्वासले प्राप्त भएको नयाँ करारको प्रतिज्ञालाई समात्न प्रोत्साहित गर्छौं, जस्तै अब्राहाम थिए । पुरानो र नयाँ दुबै अनुभवले हामीमा एकसाथ काम गर्दछन् अन्तमा हामीले आफ्नो स्वतन्त्रता छोड्दैनौं र हामी पुरानो प्रकृतिको बन्धनलाई हटाउँछौं र नयाँ करारको अनुभवमा पूर्ण रूपमा आराम गर्दछौं ।

कसै-कसैको विचारमा यो हुन्छ कि एक पटक तपाईं नयाँ करारमा प्रवेश गर्नुभयो भने तपाईं पुरानो करारमा फेरि पर्न सक्नुहुन्न र यदि तपाईंले पत्ता लगाउनु भयो कि तपाईंसँग पुरानो करारको अनुभव छ, यसले केवल यो प्रमाणित गर्दछ कि तपाईंसँग वास्तवमा नयाँ करार कहिल्यै पहिलो स्थानमा थिएन । हामीले अब्राहामको जीवनबाट यो देख्न सक्छौं

कि यो धारणा सही छैन । अब्राहमले परमेश्वरमा विश्वास गरे र ख्रीष्टको धार्मिकताको वरदान पाए, केवल पछि आफैलाई परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूमा अविश्वासको अभ्यास गर्न र एकै साथ पुरानो करारको अनुभव पाउन ।

प्रायजसो हामी परमेश्वरको वचनले पिरोल्छौं र आस्थामा पूर्ण रूपमा विश्वास गर्दछौं, हाम्रो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्दा यो साकार हुनेछ । तर जब समय बित्दछ र वातावरणीय परिस्थितिहरू परिवर्तन हुन्छन्, वा हामी बाहिरका कारकहरूले दबाव दिन्छ, डर र शंका प्रवेश गर्न सक्छन्, र हाम्रो विश्वास खस्कन सक्छ । अब्राहामलाई त्यस्तै भयो र हामीलाई पनि त्यस्तै हुन्छ । एक समय थियो जब हागार र सारा दुबै अब्राहामसँग बस्थे, जब उनी दुई दिमागमा अडिग थिए, तब दुई प्रकारका करारका अनुभवहरू बीच अगाडी पछाडि अब्राहाम अन्योलमा परे । यो सबै मानिसका लागि एक समान छ, यदि जोकोही पनि "हाम्रा पिता अब्राहमको विश्वासको पाइलामा हिँड्छ ।" (रोमी ४:१२)

दुईवटा करारले मानिसजातिको र ईश्वरको चरित्र वास्तवमा के कस्तो छ भनेर प्रकट गर्दछ । परमेश्वर कहिल्यै पनि परिवर्तन हुनुहुँदैन र यसैले दुवै करारको अनुभवहरूमा परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरू उस्तै छ । मानिसजातिको, उसको पतित राज्यमा, एक विकिलि प्रकारको चरित्र छ; ऊ एक हो जो परिवर्तन हुन्छ र उसले छनौट गर्ने निर्धारण गर्छ कि उसले कुन अनुभवको सामना गर्नेछ, पुरानो करार वा नयाँ करार । किनभने मानिसजाति, उसको पतित र धोकामा परेको प्रकृतिको कारणले

शैतानको साथमा छ, उसको स्वाभाविक झुकाव भनेको चीजहरू आफैं गर्न चाहन्छ र परमेश्वरमा भर पर्नु चाहॉदैन । यसले यो ग्यारेन्टी गर्दछ कि मानिसजाति जहिले पनि पुरानो करारको सम्बन्धमा हुनेछ जब उसले परमेश्वरसँगको सम्बन्धलाई प्रथम पटक सुरु गर्दछ । जब मानिसले परमेश्वरलाई अझ राम्ररी बुझ्छ र उहाँमाथि उसको निर्भरता स्पष्ट हुन्छ, तब उसले नयाँ करारको अनुभव गर्न थाल्नेछ । हामी देख्छौं कि पुरानो करारले नयाँ करारमा पुर्‍याउँछ, यो परमेश्वरको इच्छाको कारणले होइन तर मानिसजातिको दिमाग सधैं परमेश्वरको सम्बन्धमा गोलमाल र अज्ञानताको स्थितिमा सुरु हुन्छ ।

जब हामी परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूमा विश्वास गर्छौं जुन उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभए जस्तै पूरा हुनेछ, तब हामीले साँचो आराम पाउनेछौं, किनकि यी प्रतिज्ञाहरू कसरी पूरा हुन्छन् भनेर हामी चिन्ता लिनेछैनौं । हामी यो विश्वास गर्नेछौं कि परमेश्वरले भन्नुभएको कुरा पनि उहाँले पूरा गर्नुहुनेछ ।

परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको कुरा गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा अब्राहामले किहिल्यै शंका गरेनन् । अब्राहामले आफ्नो विश्वास गुमाएनन् । बरू, उनको विश्वास अझ दृढ भयो अनि उनले परमेश्वरको प्रशंसा गरे । आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नमा परमेश्वर सामर्थी हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा अब्राहाम पूर्णरूपले निश्चिन्त थिए । यसैले, “परमेश्वरले अब्राहामको विश्वासलाई

ग्रहण गर्नु भयो । औ उनलाई धर्मी बनाउनु भयो ।” रोमी ४:२०-२२

अनि परमेश्वर तिनीहरूसंग चालीस वर्ष सम्म रिसाउनुभएको थियो ? परमेश्वर तिनैहरूसित रिसाउनुभएको थियो जसले पाप गरे र जो मरुभूमिमा मरे । अनि परमेश्वरले कसका बारेमा शपथ खानु भएको थियो जो प्रवेश र विश्राम नपाउनेहरू थिए ? परमेश्वरले तिनैका बारेमा भन्नुहुँदैथ्यो जसले उहाँको आज्ञा मानेनन् । यसकारण हामी बुझ्छौं कि **अविश्वासको कारणले** ती मानिसहरूलाई प्रवेश र परमेश्वरको विश्राम निषिद्ध थियो । हीब्रू ३:१७-१९

तसर्थ, यी करारहरू एक सुन्दर प्रकाश हो कि कसरी परमेश्वरले एक व्यक्तिलाई अविश्वासबाट उहाँका प्रतिज्ञाहरूमा गहिरो विश्वासको सम्बन्धमा ल्याउनुहुन्छ, र यी प्रतिज्ञाहरू प्रकट गर्न अन्ततः सबै कुरा प्रभुको वचन द्वारा पूरा गरिनेछ ।

मलाई आशा छ कि यो चिन्तनले तपाईंलाई फाइदा भएको छ जब तपाईंले लम्बाइलाई ध्यान दिनुहुन्छ, जसमा परमेश्वरले आफ्ना सबै सन्तानहरूलाई बचाउन चाहँनुहुन्छ, पाप र यसको ज्याला बाट ।

हामी खस्दा र गल्तीहरू गर्दा हामी नडराउँ, तर यो बुझ्नुहोस् कि हामी अझै पनि हाम्रो तरिकामा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न कोशिस गरिरहेका छौं । हामी खस्दा परमेश्वरले हामीलाई त्याग्नुहुन्न; उहाँको नयाँ

करार अझै पनी सत्य छ र हाम्रो लागि हो । यदि हामी नम्र भई हाम्रा दोष र गल्तीहरू स्वीकार्छौं भने जब हामी असफल हुन्छौं र प्रभुको क्षमा र कृपामा विश्वास गर्छौं भने, हामी ख्रीष्टको चरित्रको नजिक जान्छौं, किनकि हामी आफैँमा भरोसा गर्दैनौं, बरु परमेश्वरमा झन् धेरै उहाँले के गर्ने भन्नुभएको थियो त्यो पूरा गर्न ।

पाप बढला कि भनेर व्यवस्था बनियो । तर जति पाप बढदै गयो परमेश्वरको अनुग्रह अझै धेरै बढदै गयो । रोमी ५:२०

जब हामी असफलताको हरेक ठाउँमा असफल हुन्छौं, नयाँ करारमा तपाईंको लागि उपलब्ध अनुग्रह छ, जुन तपाईंको विश्वासलाई अगाडि बढाउन सक्नुहुन्छ । तपाईंको असफलता वास्तवमा तपाईंलाई परमेश्वरमा पूर्ण भरोसा राख्न मदत गर्न सक्छ । यो होइन कि परमेश्वरले हामीलाई असफल भएको चाहनुहुन्छ तर उहाँ हाम्रो स्वतन्त्र हृदयहरू जान्नुहुन्छ र यो बाटो हो जुन हामी सबै पूर्ण विश्वासमा हिँड्नेछौं ।

आउनुहोस्, हाम्रा पिता अब्राहामको पाइलामा हिँडौं, जसरी उहाँ अपराजित हुनुभयो र परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमा भर पर्नुभयो।

विश्वासको यात्रा

यी दुई करारहरूका विषयमा बुझ्नु भनेको सुसमाचारलाई बुझ्नु र एउटा सही ढाँचामा धर्मशास्त्र अध्ययन गर्नु महत्त्वपूर्ण अंश हो । यस पुस्तिकाले करारको विषयलाई साधारण अर्थको साथ पाठकलाई यस विषयलाई बुझ्नको लागि आवश्यक तत्वहरूको साथ प्रदान गर्न प्रस्ताव गर्दछ ।

शताब्दीयौं अघि इसाई धर्ममा घटेका अन्यायताका कारण करारको विषयमा धेरै भ्रम रहेको छ ।

करारको सरलता अब्राहमको जीवनमा व्यक्त गरिएको छ र यो कुरा पावलले हामीलाई गलातीको पुस्तकमा भनेका छन् ।

धर्मशास्त्रले भन्छ, अब्राहामाका दुइ छोराहरू थिए । तिनीहरू मध्ये एउटाकी आमा कमारी थिई र अर्को चाँहिकी आमा मुक्त स्त्री थिई । अब्राहामको कमारी पट्टीको छोरो सामान्य मानव रूपले जन्मेको थियो भने मुक्त स्त्री पट्टीको छोरो परमेश्वरले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार जन्मेको थियो । यो सत्य कथाले हाम्रो अघि एउटा चित्र खड गर्छ। ती दुइ स्त्रीहरू परमेश्वर र मानिस बीचको करार स्वरूप हुन् । एउटा करार सीनै पर्वत को परमेश्वरले बनाएको व्यवस्था हो । यस संझौताको अधीन रहने मानिसहरू कमारा जस्ता हुन् । हागार नाउँकी आमा त्यही करार जस्तो हो । गलाती ४:२२-२४

तपाईंको विश्वासको यात्रा आशिष् होस् जसरी तपाईं यो पुस्तिका पढ्नुहुन्छ ...